

Gaudí, un model suggeridor per al creient actual (I)

Dij, 22/07/2010 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra / CR) **“Esperar que les coses ens ploquin, sense posar-hi tot el nostre esforç, són bajanades, com sol dir Santa Teresa”**. És una de les frases d’Antoni Gaudí (1852-1926) que recull el [material de preparació](#) de la visita del [papa a Barcelona](#). Aquesta setmana l’arquebisbat de Barcelona ha començat a distribuir un llibret amb set catequesis adreçades als fidels de la diòcesi. També s’ha començat a difondre el cartell promocional la visita, uns dies abans que aquest divendres el cardenal Lluís Martínez Sistach presenti als mitjans de comunicació [els detalls](#) de l’estada del papa.

Les set catequesis que proposa l’arquebisbat són uns textos pedagògics editats en un [petit llibret](#) de 100 pàgines. El contingut es distribueix en tres catequesis sobre la figura de Pere que reproduïx tres textos de Benet XVI sobre el qui va ser el primer papa. La resta de textos són dues catequesis centrades en el significat de la Sagrada Família, tant sobre el sentit del temple, com del model que Jesús, Maria i Josep representen per les famílies d’avui; i dues catequesis que repassen l’itinerari espiritual de Gaudí i la seva personalitat com a artista, home, creient i arquitecte.

En aquests textos sobre Gaudí és on es presenta l’arquitecte, en procés de beatificació –fet que curiosament no se cita en el llibret–, com **“un model suggeridor per al creient actual”**. Tot i les arrels familiars religioses, coincidint amb els seus inicis professionals, Gaudí també viu una etapa **“d’endormiscament”**. Però l’haver de fer-se càrrec d’una complicada situació familiar seria un dels elements que el fa aprofundir en el seu itinerari espiritual.

43 anys dedicat a la Sagrada Família

Aquest procés espiritual culmina amb la dedicació durant 43 anys a la construcció

del Temple: **“És una obra que està en les mans de Déu i en la voluntat del poble. L’arquitecte, vivint en el poble i adreçant-se a Déu, va fent la seva feina. La Providència, segons els seus designis, és la que porta l’obra a terme”**. Aquesta voluntat el porta també a refusar projectes rellevants com el d’un hotel a Nova York.

En la vida de l’arquitecte se sumen també diversos encàrrecs procedents del món catòlic, com el de Sant Enric d’Ossó pel Col·legi de les Teresianes; o el del bisbe de Mallorca, Pere Campins, amb la reforma de la catedral de Palma. També hi ha una llarga llista de personatges creients que van marcar i acompanyar el seu camí, com el seu mestre i mentor, Joan Martorell; o la relació d’amistat amb intel·lectuals com Jacint Verdaguer, l’escriptor Joan Maragall i diversos sacerdots: **“Aquesta trama de relacions fan de Gaudí un home vinculat cordialment a l’Església de la seva època”**.

Però sobretot en l’explicació de la vida de Gaudí hi destaquen dos personatges claus. El **bisbe d’Astorga, Joan Baptista Grau, “que li encomanarà la realització del palau episcopal, però que en el fons serà el seu formador en la sensibilitat religiosa a través de la litúrgia”** i que **“lúcidament l’orienta apropant-lo a les propostes del moviment de renovació litúrgica de Dom Guéranger i el posa en contacte amb mossèn Torras i Bages”**.

El qui seria el bisbe de Vic, Torras i Bages, també és un personatge clau en la vida de Gaudí. De fet, és ell qui l’ajuda després d’un desengany amorós de Gaudí que el porta a **“extremar el seu dejuni mentre la seva família i els seus amics es preocupen seriosament. Solament mossèn Torras i Bages aconseguix moderar i reconduir fecundament aquesta crisi cap al territori de la confiança i l’alegria que plasmarà en la portada del Naixement”**. Torras i Bages també seria **“qui va ajudar a aportar la profunditat bíblica, teològica i eclesial a les intuïcions de Gaudí”**.

La caritat i el catalanisme

Del perfil personal de Gaudí també destaca la preocupació caritativa. **“Els pobres vénen a demanar: on podran acollir-se millor que a l’empara del temple, que és la caritat cristiana?”**, deia Gaudí sobre la Sagrada Família. A més de la influència que té aquesta sensibilitat en els simbolisme del temple, també es destaca que visitava **“sovint malalts, i no únicament entre els seus amics, sinó també en moltes ocasions acompanyava obrers del temple malalts i altres persones sense temor al contagi”**.

També s’explica que **“els fets de la Setmana Tràgica li permeten prendre consciència de la gravetat de la situació de misèria i absència de futur del món obrer”** i **“juntament amb mossèn Gil Parés, sacerdot responsable de l’atenció pastoral de la Sagrada Família, decideix muntar una escola per als nois dels paletes de l’edifici i per als nens del barri en general”**. L’edifici, el va finançar amb els propis estalvis.

La catequesi sobre Gaudí també parla de la seva **“forta consciència de pertinença a Catalunya, i sempre fou defensor de la identitat cultural i lingüística”**. Cita com a rellevant la seva detenció quan, ja gran, en plena

dictadura de Primo de Rivera, va voler assistir a una l'eucaristia en memòria dels defensors de Barcelona. En impedir-li l'entrada, **“el cap de la guàrdia li recrimina que parli català, Gaudí es referma en la seva postura de defensar la seva llengua. Els guardes el detenen, d'allí passa al calabós, i només en sortirà després de pagar una multa”**.

Tot i això, Gaudí mai es va inclinar per l'activitat política directa i va rebutjar la invitació de Prat de la Riba a integrar-se en una candidatura electoral: **“Gaudí rebutja l'oferta convençut que la seva missió principal és la construcció del temple que serveix al seu poble des de les seves arrels més profundes”**.

Com a resposta a aquest compromís, el seu funeral va ser un dels més concorreguts de l'època.

Veure també: [*Gaudí, un model suggeridor per al creient actual \(iII\)*](#)

[*La Sagrada Família que veurà el papa*](#)